

Iatacul norilor

Daniel Vișan-Dimitriu

O ceață deasă curge peste dale,
pe-o stradă-n care totu-i nemișcat,
și face ca luminile banale
să pară candelabre-ntr-un palat,

Iar la lumina lor, ca pe o scenă,
o balerină-alunecă ușor,
plutirea ei lăsând în urmă trenă
prin aerul ce pare,-acum, un nor.

E-atât de naturală, de frumoasă,
în dansul pe o arie de vis,
încât privirea-mi fuge, curioasă,
spre scena care,-n noapte, s-a deschis.

M-apropii și-o cuprind cu aripi blânde,
sunt lebădă pe apa unui lac
în dansul ce, prin cețuri fremătânde,
mă poartă spre al norilor iatac.